

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. január

XV/1. szám

Az új egyházi év kezdete után elkezdődött a polgári év is. Mit rejteget számunkra, nem tudjuk. Egészségügyi szempontból nem túl biztató az indulás, újra és újra támad a vírus.

Az ünnepek méltóságteljesen zajlottak, igaz, László atyát hiányoltuk! Mielőbbi teljes felépülést kívánunk neki, - kérve az Égiek segítségét számára! Két templomunkban – a vasárnapokon túl – a hétköznapi szentmiséket is Andor atya tartotta – köszönjük kitartó szolgálatát!

Bízunk benne, hogy a vész elmúltával majd a közösségeink is éledeznek... Ny. L.

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással.

Az idei év különleges volt egyházközségünk számára, hiszen július 31-ig még két plébánia voltunk, azonban augusztus 1-jével már csak egy plébánia vagyunk. A szentségi beszámolónál az egész esztendőt vettük figyelembe, azonban a gazdasági beszámolónál csak augusztus 1-jétől, hiszen az Élő Sziget újságban a két plébánia megszűnésekor már megvolt a beszámoló.

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számunkra, ha szentséget szolgáltunk ki. Rajtuk keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét.

Ebben az esztendőben 62 keresztelelésünk volt, ami 22-vel több, mint tavaly.

Idén 58 elsőáldozó és 28 bérmelekedő volt.

Ünnepélyesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét is szeptemberben, 57 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a szentséget a kórházban és otthonában is.

A házasság szentségében 16 pár részesült. Ez 12-vel több, mint tavaly. A jubiléus házasságok szentmiséjén pedig 13 házaspár részesült áldásban.

Érdekességként mondom, hogy kb. 20.000 áldozó volt ebben az évben a Kerektemplomban.

Itt említeném meg – bár nem szentség – a temetéseket is. Idén 119 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 62-vel több, mint az elmúlt esztendőben.

Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük tőle, hogy általuk még inkább egyesüljünk Vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Volt hittantábor, családos délután, jubiléus házasságok miséje. Megünnepeltük mindkét templom búcsúnapját.

Sajnos a vírus sok programunkat törölte, de úgy gondolom, idén is sokat tettünk azért, hogy egyházközségünk lelkileg állandóan megújuljon és fejlődjön.

3. Gazdasági beszámoló:

Egyházközségünk idei zárszámadása ugyanolyan lett, mint az elmúlt évben.

Plébániánknak 4 **bevételi** forrása van:

Egyházi adó: 2.229.260,-   Perselybevétel: 1.996.990,-
Stólabevétel: 1.336.500,-   Adomány: 250.000,-

Egyéb bevételeink: 8.914.503,- (ebben benne van a felújítási támogatás 1.371.600 forint illetve az átmenő pénzek is.)

2021 augusztusától az alábbi gyűjtések voltak:

Missziós gyűjtés: 136.685,-   Karitás gyűjtés: 164.595,-
Szent Antal persely 10%-a: 11.225,-   Természetes minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmegye felé.

Így az összes bevételünk 2021-ben: **15.039.758** forint volt.

2021-ben az alábbi **kiadásaink** voltak:

Fizetések: 4.115.198,- (plébános, takarító, karnagy, kántor, sekrestyés). Irodafenntartás: 193.925,- (nyomtatványok, festékpatronok, postaköltségek).

Közüzemi díjak: 1.181.131,- (fűtés, világítás, szemétdíj, telefon, riasztódíj). Egyéb kiadás: 3.313.333,- (liturgikus anyagok, kisebb felújítások, ostya, bor, gyertya, virág, étkezés).

Templomfelújítás: 1.935.800,-   Gyűjtések továbbítása: 312.505,-   Összes kiadás: 10.751.892 forint.

Így a mérleg a következőképpen alakult:

Bevételek:	15.039.758,- forint
Kiadások:	10.751.892,- forint
Maradvány:	4.287.866,- forint
Összesen:	15.039.758,- forint

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Radnics Zoltán atyának, Szabó Andor atyának, Frankó Tamás atyának és Kovács Zoltán atyának a rendszeres kisegítésért. Köszönöm Lesták Zoltánnak a diakónusi szolgálatot, amellyel segíti a plébános munkáját. Köszönöm a két Képviselőtestület egész éves munkáját, különösen is az elnököknek, Nyitrai Lászlónak és Hengáné Gogola Gabriellának és a Kerektemplom gondnokának, Erős Norbertnek. Köszönöm a plébánia-gondnoknak, Gál Gyulának és a tiszteletbeli templomatyának, Erdős Péternek a munkáját.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzsébet néni, Izing Misi, Gyurácz Laci, Mátrai Gabi, Kánai és Vjatrák Annának. Köszönöm a takarító csoportok tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér Társulat és a Nyugdíjas közösség imádságát. Köszönöm a Karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak.

Köszönöm a felnőtt énekkarok és az ifjúsági kórus énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatók munkáját, a ministránsok egész éves segítségét.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodában segítenek nekem, különösen is Editnek, aki az anyakönyveket intézi. Köszönöm Tündének a könyvelésben nyújtott segítségét. Köszönöm a családközösségünknek a sok segítséget. Köszönöm azoknak is, akik az élelmiszerosztásban segítettek. Köszönöm a beteglátogatók segítségét is.

Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármiben is segítettek az év folyamán. Mindenki munkáját és áldozatát Isten fizesse meg százaszorosán!

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna, Szent Péter és Szent Pál pedig könyörögjön értünk! Ámen.

László atya

Fények és árnyak

A karácsonykor pompázatos fenyőfám már díszeitől megfosztva az udvaromon. Ragyogása megszűnt, de gondolataimban és érzéseimben a karácsonyi fények még tündökölnek.

Hogy is lehet ez? Úgy, hogy eszembe jutnak az imádságos adventi reggelek, a várakozás Jézus megszületésére. Milyen öröm volt egy-egy nem várt kedves telefonbeszélgetés, egy-egy e-mail, egy szál fehér rózsza pompája, amelyet ajándékkul kaptam. A találkozások, amikor 11-en álltuk a karácsonyfát körbe és együtt énekeltük a Mennyből az angyalt.

A fa alá készített Luca-búzám és a piros alma a hagyományt elevenítette fel. Az almát 11 egyenlő részre vágtam, és azzal a kívánsággal fogyasztottuk el, hogy 1 év múlva újra együtt ünnepeljük Jézus születését. A csillagszóró fényében hálát adtam mindazért, ami megtörtént velünk. Nem biztos, hogy a kívánságom szerint, de mindig éreztem, hogy imáim meghallgatásra találtak.

Ezek az érzések beragyogják az akár szürke, téli napjaimat is. Úgy, ahogy mindannyiunkét. Jézus születésének misztériuma reménnyel tölt el:

*„Istennek fia, aki született
jászolban, jászolban,
Ő leszen néktek üdvözítőök
valóban, valóban.”*

Az új esztendő első vasárnapjának estéjén együtt vacsorázom a fiammal. Megkérdezi: „Milyen volt a Kálvárián?” Belőlem ömlenek a szavak: „Tudod, most Tűz Tamás Keresztútját imádkoztuk. Számomra ez az írás teljesen ismeretlen csoda volt. Persze, a nekem oly kedves 4. állomást olvashattam fel, amit – véletlenül – osztott rám Nyitrai László, aki ezeket a rendszeres alkalmakat szervezi.” *Mária találkozása Jézussal* – és már telefonomról olvasom.

*A titokba csak ő van beavatva,
finom metszésű száján ott remeg,
s míg átkozódnak bakók, fogdmegek,
zsoltárt rebeg halványra ájult ajka.
Az Asszony ő, a Szűz, az Isten Anyja.*

Közös, hosszú csend. „Anyukám, ez gyönyörű!” Ekkor, kipirult arccal felolvasom a 14. állomást, amely így kezdődik:

*Befektetik a kőbe vágott sírba.
Anyja le nem veszi róla szemét.
Fejealját is még megigazítja,
lesimítja a szikla peremét.
Azt hiszi, hogy csak elnyomta az álom,
s ha jót pihent, talpra szökken megint.
Ha meghalt is, erőt vesz a halálon,
s gyermekszemével újra rátekin.*

Különösen mélyen érintenek a sorok. Nem oly rég imára kulcsolt kézzel, tehetetlenül, némán, szemlélttem fiam szenvedését. Bízom abban, hogy állapota jóra fordul. Amíg erre gondolok, addigra Csaba a telefonján az egész Keresztutat elkezd olvasni. Meghatódik, ledöbben. „Anyá hallgasd csak Veronikáról a kezdő sorokat.”

*Aztán egy másik láb indul feléje.
Virágszál testet hordoz, illatát
elszállt nyaraknak, és ki tudja, mért, de
könny futja el szemének csillagát.
Kendő zizeg a csendes rémületben.*

Úgy szeretném, ha „hangos-írást” készíthetnék, és akkor, te, kedves Olvasóm, most részese lehetnél ennek a fájdalmasan szép Keresztútnak. (Tűz Tamás 1916-ban Győrben született, költő, író, katolikus pap. A második világháborúban katonai lelkész, majd 1956-ban külföldre távozott. 1966-ban létrehozta az Amerikai Magyar Írók csoportját. 1992-ben a kanadai Hamiltonban hunyt el.)

Majd folytatom fiamnak a beszámolómat: „Sajnos a Kápolna állapota csak rosszabbodik. A Jó Pásztor kápolna is az enyészeté, habár a felújított tető legalább valamit megóv. Egy kedves ismerősöm megjegyezte: „Mi, utódok, még megóvni sem tudjuk elődeink alkotásait!” Megmutatom fiamnak az Esztergom és Vidéke újság híreit 1900 októberéből, 1901 januárjából és áprilisából. Ezek a cikkek a Kápolna építéséről, felszenteléséről szólnak. Az első hírt megosztom:

„A Kálváriai kápolna alapozási munkálatai, miután az építési terveket úgy az egyházmegyei főhatóság, mint a városi tanács jóváhagyták, már megkezdődtek s csak kissé kedvező idő esetén, az épület tél előtt tető alá kerül.

Építője Sinka Ferenc. Az építési költségek 7200 koronát tesznek ki, ebből 4600 koronát az alap, a többi biztosított adományok fedezik.” (1900-10-14 /80. szám)

1901 áprilisában már a Kápolna felszenteléséről tudósítanak: „A Kálvária-hegyet megkoronázó szép új kápolna keresztjének ünnepies feltétele vasárnap délután 5 órakor történt meg, nagyszámú közönség jelenlétében.” (1901-04-18/31. szám)

Nagyon bízom abban, hogy mi, utódok, minden akadályt leküzdve, meg tudjuk védeni városunk kálváriájának gyönyörű fekvésű Kápolnáját!

Pazsiczky Mariann

Kápolnáink...

December közepén hivatalos levélben tájékoztatta László atyát a főegyházmegyei vagyongazdálkodó, hogy a Kálvária kápolna felújítását a Gazdasági Tanács döntése értelmében nem tudja támogatni a Főegyházmegye.

Ahogy az előző számban írtam, kápolnáink ügye igencsak a sor végén van – ez bizonyos szempontból érthető is. Csak hát mi meg itt élünk, és nem szeretnénk, ha egy 120 éves kultikus hely megsemmisülne... Tehát tesszük, ami rajtunk áll! Ennek értelmében:

Előrelépés történt a Kálvária kápolna mentése érdekében! Sikerült megoldani az épület összefogását, összehúzását spaniferrel, illetve drótkötéllal.

Segítő építésszek tanácsai alapján előkészítettem az élvédőket, mind a nyolc sarokhoz. Megvettem a szükséges hosszúságú és teherbírású spanifereket. Schlosser Attila kölcsönzi a drótkötelet a hozzá való csavaros feszítővel. A szükséges egyéb „apróságokkal” előre felszállítottam mindent a kápolnához.

Január 5-én Attila hozta embereit (Fa-Míves Kft.), meg egy hosszú létrát az enyém mellé. Az ő felügyeletével, szakmai irányításával felraktuk az élvédő sarkokat, majd a spanifert, végül a drótkötelet. Egy biztos, az épület további szétnyílását ezzel megakadályoztuk. **De a torony továbbra is kérdéses...**

Mivel a közeljövőben nem látszik esély a lebontására, így újabb „akciót” tervezünk a segítőimmal: a torony kikötését, lehorgonyozását a felrakott pánthoz. Mivel a torony megközelítése életveszélyes, valószínűleg csak az emelőkosaras megközelítés jöhet szóba, – még precízebben átgondolt előkészítés után.

Természetesen ez már nem megy önkéntes munkával, ennek komolyabb költségei lesznek. Újságunkat rendszeresen támogatják néhányan, amiből az eddigi kiadást, kb. 50.000 Ft, fedezni tudtuk. Köszönet az adakozóknak! Néhányan tettek szóbeli felajánlást, amikor aktuálisá válik, segítik mentési akciónkat. (Ez még nem az a 2-3 millió forintos célgyűjtés, amihez majd a Főegyházmegye engedélye lesz szükséges.) Ha sikerül ezt is megoldanunk, a bontásig és a bontás munkálatai alatt is nagy biztonságot jelent ez a kikötés, lehorgonyozás.

Köszönöm mindenki támogatását, pozitív hozzáállását, segítségét! Egy régi mondás szerint: Lehetetlen nincs, csak tehetetlen... Ha valamit nagyon akarunk, és teszünk is érte, akkor előbbre jutunk. Ehhez kérem híveink és minden jó szándékú lokálpatrióta támogatását, imáját!

Legközelebbi keresztutunk – szokás szerint – elsővasárnap, február 6-án 15 órakor lesz. Nagybőjti vasárnapokon ugyanígy. Imádkozzunk, hogy sikerüljön megtartani ezt a kápolnát, és visszahozni a keresztút-járás szép hagyományát. Ez utóbbi csak rajtunk múlik...

Nyitrai László

Ünnepre készültünk...

2021 decemberében az adventi imaórán a Mindszenty iskola színjátszói mondhatták az adventi verseket, énekkarosai vállalták a zenei szolgálatot. Mivel a diákok számára szervezett versenyek, szereplési lehetőségek a vírushelyzet miatt sokszor elmaradtak, ezért is örültünk a lehetőségnek, mely célt adott az énekkaros és színjátszós gyerekek számára.

A gyerekek, a családok közül kevesen járnak imaórára, így előtte elmeséltem nekik mi is az az imaóra, miért jön össze hónapról hónapra egy kis közösség, hogy a bölcs írók, költők gondolataival és a zeneszerzők dalainak segítségével rácsodálkozunk az Isten kegyelmére, szeretetére.

Nagyon fegyelmezetten és lelkiismeretesen készültek a gyerekek. Néhányan érzéseiket is megosztották velünk:

Sanyi: Örültem, hogy a színjátszók szerepelhettek ezen az imaórán. Én verset mondtam.

Luca: Én is verset mondtam. Sokat kellett gyakorolni, de megérte. Sok szülő és tanár is hallotta. Nagyon megdicsértek minket.

Flóra: Mi a kicsi Grétivel mondtunk egy párbeszédű verset, ahol egy felnőtt és egy gyermek gondolatait kellett megszólaltatni. Jó volt együtt mondani. Grétinek nagyon aranyos hangja volt.

Gréta: Most először vettem részt imaórán. Egy iskolás társammal mondtunk párbeszédűt, amiben egy gyermek az édesapjának tárja fel, hogy mi minden szépség van egy-egy apróságban. Nagyon tetszett a sok ének is, meg az, hogy közösen énekelhettünk, készülhettünk karácsonyra az idősekkel. Az én nagymám is ott volt köztük!

Énekkarosok: A kedvenc dalunk a Gyere el a jászolhoz... Nagyon szívhez szóló és jó a hangulata, a dallama. Ezt lehetett a legjobban fűjni.

Hunor: Az imaórán Alföldi Géza: Ha nálunk született volna című versét mondtuk párbeszédű formában. Nagyon örülök, hogy itt lehettünk. Ez az imaóra is adott egy kis lendületet a karácsonyi várakozáshoz, könnyebb volt felkészülni Jézus születésére.

A gyerekek nevében is köszönjük a sok dicséretet, mely reméljük, motiválni fogja őket mások is részt venni ilyen alkalmon. Az oktatási célt elértük, és bízunk benne, hogy keresztény nevelési célunk magja is jó talajba hullott.

Bégányiné Maya

A **karitás** irodánk már hosszú ideje nem működik, részben a járvány miatt. Hivatalosan már átköltöttünk a Deák Ferenc utca 12. sz. alá, de a nekünk kijelölt helyiséget még nem tudjuk használni, a laminált padló cseréjére várunk.

A körülményekhez képest próbáltunk segíteni a rászoruló családoknak és idős, beteg egyedülállóknak. A járványra való tekintettel ételmisszer-gyűjtést nem szerveztünk, ennek ellenére kaptunk néhány csomagot és pénzbeli adományt is. A fiatalok karácsonyi árusításából származó 60 ezer forintot is felhasználtuk a csomagok készítéséhez.

Az előírások betartásával – tekintettel egymásra is –, osztottunk 40 db csomagot (150 ezer forint összegben) karácsony előtt.

Karitás csoport

Terveink – a családok hírei

Örömmel vettem Kopányiné Mónika levelét, amiben – publikálásra szánva – értesített Családok közösségük „mozgólódásáról”. Eszerint:

- Január 28-án 15,30-tól 18 óráig **felolvasások délutánját** tartunk a Kerektemplomban. Előre kinyomtatott szentírási szakaszokkal várunk minden kedves érdeklődőt. A felolvasó által kiválasztott szöveggel előtte meg lehet ismerkedni. A felolvasás az ambónán történik, felkészülési, érkezési sorrendben. A program alatt gyónási lehetőség is lesz, melyet Andor atya biztosít.

A felolvasások délutánját azzal a céllal találtuk ki, hogy **kedvet csináljunk akár a fiatalok körében is a felolvasáshoz**. Természetesen mindenki annyi időt tölt a templomban, amennyit az ideje enged. Sütizést is tervezünk.

- Kezdjük szervezni a **kupola (kilátó) nyári nyitva tartását**, ill. őrzését, amibe középiskolás gyermekeinket szeretnénk bevonni. Ez beszámítható a kötelező 50 órás közösségi-közérdeklő munkavégzésbe, amiről László atya igazolást ad.

• Húsvét előtti 90 napon **körbe zárándokolnánk Esztergom keresztjeinek** egy részét. A zárándoklatokat mindig hétvégére tesszük és 2 – 3,5 órás túrák lennének. Ez 12 hétfői alkalmat jelentene, természetesen, ha mindegyiket meg tudjuk valósítani. Az első időpont **január 22. (szombat) 13 óra**. A dobogókői Aldi parkolójából indulunk gyalog.

Az útvonal: Diósvölgyi út – Diósvölgyi forrás – Hegymeg – Szilvia lovasfarm – Curgókút – Orbán kápolna – Galagonyás út – Aldi parkoló. Ez kb. 6 km-es szakasz, az érkezést 15,30-ra tervezzük. Útközben megállunk a keresztelnél egy közös rövid imádságra.

Csak ajánlani tudom mindenkinek ezen programokat – személyes részvételre, ill. továbbajánlásra családjainkban, ismeretségi körünkben! Igaz, az első zárándoklat már meg is történik újságunk megjelenésekor... (Szerk.)

Tanítók – tanúk...

Gondolatok a januári imaóráinkból

„Korunkban sokkal nagyobb szükség van tanúkra, mint tanítókra” – írta VI. Pál pápa egyik dokumentumában. Ebben a körben nem kérdés, hogy kiről, miről is kellene tanítani, tanúságot tenni, hiszen Jézust mindnyájan megismertük, – valamilyen szinten legalább is. Meg vagyunk keresztelve, tehát Jézus testvérei, az Atya gyermekei vagyunk. Csak az a kérdés, hogy milyen fiúk és milyen testvérek?

A tékozló fiú, aki lázadásából vissza tudott térni a rá mindig váró, szerető, irgalmas atyjához? Vagy egy másik példabeszéd testvérpárjából melyikre hasonlítunk jobban, arra, aki atyja kérésére azonnal megígérte a segítséget, hogy a szőlőjében dolgozik, és nem csinált semmit, vagy a másikra, aki kerekperc megtagadta ugyan a segítséget, aztán jobb belátásra térve mégiscsak kiment és dolgozott? Maradjunk ez utóbbi példabeszédnél: Jézus nekünk mondja nap-mint nap, hogy menjünk a szőlőjébe munkálkodni... Én mit válaszolok, és mit teszek?

...Tanítani és tanúságot tenni csak arról tudunk, ami a miénk, amit megtanultunk, gyakorlunk, élünk. Amikor felismertük Istent a dolgok mögött, amikor beismerjük teremtményi voltunkat, irgalomra szoruló sebzettségünket! Ha valami más a motivációnk – pl. érdek, magamutogatás, félvágás, gög, mások elismerésének a keresése –, akkor mindez csak képmutatás lesz.

A külső körülmények változása, vagy nehéz időszakok, szenvedés – hamar letérítenek erről az útról. Látjuk ezt sok – úgymond – csalódott, lázadó testvérünk esetében, olykor magunkon is...

Richard Thalmann: Az Úr a mi pásztorunk

Milyen vigasztaló,
 hogy te vagy pásztorunk, Urunk!
 És mi, a te nyájad, milyenek vagyunk?
 Hallgatunk rád, valóban?
 Amikor hívsz az istentiszteletre,
 örömmel indulunk el,
 vagy vonakodva, immel-ámmal?
 Hogyha hívsz az emberek szolgálatára,
 közösségileg gondolkodunk,
 vagy elzárkózunk?
 Amikor más karámok nyájaihoz látogatsz,
 felismerjük ebből
 az ökumené feladatait?
 Vagy féltjük saját pozícióinkat,
 és vonakodunk,
 hogy téged másokkal megosszunk?
 És otthon, a munkahelyen,
 az emberek közösségében

mi vagyok én: pásztor vagy béres?

Te életedet adtad értünk

mit adok én,

mit akarok tenni értük?

Drága Jézus! Segíts, hogy fényed hordozói lehessünk, bármerre visz utunk.

Töltsd el szívünket életadó Lelkeddel, itass át és végy birtokba minket oly teljességgel, hogy életünk már csak a Te kisugárzásod legyen.

Ragyogj át rajtunk, és úgy élj bennünk, hogy mindenki, akivel találkozunk, a Te jelenlétedet érezze meg általunk.

Többé már ne minket lássanak, hanem egyedül Téged, Jézus.

Maradj velünk, s akkor úgy ragyoghatunk, ahogyan Te ragyogsz, s világhosszra válhatunk mások számára is. Ámen.

Imaóráink honlapunkon visszahallgathatók, illetve teljes tartalommal olvashatók a Plébániai füzetekben. (Szerk.)

Röviden...

• Az ökumenikus imahét újságunk megjelenésekor éppen a végéhez ér. Csak bízni tudunk benne, hogy az elszabaduló járvány mutálódó vírusa nem éppen az imaestek résztvevőit veszi célba...

• Január 25-én lesz templomunk évi szentségimádási napja, a „törzsgárda” javaslatára 10-12 óráig lehet majd Jézust meglátogatni a Kerektemplomban.

• Újságunk, ill. a Plébániai füzetek megjelennek az Országos Széchényi Könyvtár adatbázisában (köteles példány küldése), az Arcanum digitális adatbázisban, valamint városi könyvtárunkban. Újságunk jelen száma a 15. évfolyamot kezdi éppen, ez kezdetektől elérhető városunk plébániáin is...

• Folytatjuk az elsőszombati (Kerektemplom, 17 óra) és elsővasárnapi (kálvária, 15 óra) imádságainkat, amire mindenkit hívunk és várunk!

• A járvány miatt megint elmaradt az előszilveszteri összejövetelünk, a farsang is csendes lesz az idén újra... Legalább a templomba eljárhatunk!

Anyakönyvi adatok

Házassultak: Tornai István Gyula - Karalyos Erzsébet Ibolya

Kereszteltek: Kecskés Zoltán Tibor és Kecskés Kitti

Elhunytak:

Ruzsa Miklósné, Tóth Katalin	87 éves
Gábor Ferencné, Bottyán Julianna	85 éves
Horváth Ádám	32 éves
Szabó Ferenc	80 éves
Várent József Sándorné, Bodonics Mária Erzsébet	66 éves
Meszes-Bábszki Jánosné, Tóth Anna	93 éves
Juhász Zoltán Ferenc	62 éves
Jeszenszki Pálné, Seres Irén	87 éves
Garai János László	76 éves
Háromszegi Ferencné, Varsányi Anna Erzsébet	85 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László
Tördelőszerkesztő: Németh Tünde
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**